

Içt mëngjës, e Dhima i Renvet
monëth monëth rrah mbi rehjet;
gjùajën afr atij langchorët
tçë të bardhë i gchläsiën borës.

Po ngch'ëë dhelpira e malangchoi 2
maal i tiji; po një drensze,
po një vâiszë; Doruntisza. 3

E përpokji për ndë dhromit,
mot aprapa, e u dhes t'e kish.

DHIMA

Do më puthç; o szonjë szëmbrash ?

DORUNTISZA

Jets, se fidçën kee si gchuri.

Si një burë mbeti Dhima;
ish miesdita e paa gjith ilszit.

E tç'i lipseshin kopile

El'aurora e Dima dei Reni
va solingo errando sulle colline;
in torno a lui cacciano i levrieri
bianchi come neve.

Ma non è la volpe o la lepre
la sua cura; ma una cervetta,
ma una vergine; Doruntina.

L'avea incontrata per via
tempo addietro, e s'era infiammato di lei.

DIMA

Vuoi baciarmi, o regina de' cuori ?

DORUNTINA

Va, chè hai la faccia più dura d'una pietra.

Come statua restò Dima;
era il mezzodi eppure vide le stelle.
Ma che gli mancavano fanciulle